

003 Nazwisko CZERNIECKI Imiona Józef lat życia 87

004 Pseudonim

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia 19.10.1909 Miejscowość Mirocin , pow.Przeworsk

010 Data śmierci 12.8.1996 Miejscowość

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza cmentarz parafialny, Mirocin

..... Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog Dziennik Polski 20 i 27.8.1996

„Dziennik Polski Zagranic” Ankieta

R. 1994, nr 2(203), s. 241-243 Lista Stowarzyszenia

..... Grodziska

..... Suchecitz

..... Inne

- 029 Wyznanie
- 030 Jednostka wojskowa 2 Korpus
- 032 Rodzaj wojska
- 033 Stopień wojskowy kapelan 2 Korpusu
- 034 Odznaczenie
- 036 Zawód ksiądz
- 038 Tytuły naukowe
- 042 Instytucje
- 044 Obozy
- 046 Słowo kluczowe

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

D.P. 20.8.96.

Ś.† P.

ks. JÓZEF CZERNIECKI, SDB

długoletni proboszcz w Trowbridge
urodzony 19 października 1909 r. w Miocinie,
pow. Przeworsk, zasnął w Panu 12 sierpnia 1996 r.,
w 59 roku życia kapłańskiego w Miocinie,
gdzie również odbył się pogrzebna cmentarzu parafialnym.

R. I. P.

Duszę ś.p. zasłużonego Duszpasterza i założyciela parafii polskiej
w Trowbridge
modlitwom Rodaków polecają

**REKTOR PMK
DZIEKANI I DUSZPASTERZE POLSCY
W ANGLII I WALII**

2567

D.P. 27.8.96.

Ś.† P.

ks. JÓZEF CZERNIECKI, SDB

założyciel i długoletni proboszcz parafii w Trowbridge,
zesłaniec na Syberię, kapelan 2 Korpusu, zmarł 12 sierpnia 1996 r.
przeżywszy 87 lat.

Pochowany został w miejscu rodzinnym, Miocinie, w Polsce.

Z żalem żegnają

**Ks. Proboszcz T. BARTNIK
RADA PARAFIALNA I PARAFIANIE**

2585

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

ŚP. KS. JÓZEF CZERNIECKI, SDB

Józef Czerniecki urodził się dnia 19 października 1909 roku w Mirocinie, pow. Przeworsk, woj. rzeszowskie, jako syn Jana i Agnieszki (z domu Basiak).

Do szkoły powszechnej uczęszczał w Mirocinie w latach 1918-1923. Jako młodzieniec wstąpił do Towarzystwa Księży Salezjanów (SDB). W latach 1923-1927 był w niższym seminarium swego zgromadzenia w Daszawie, koło Stryja. Później uczył się w Krakowie, gdzie w roku 1931 otrzymał świadectwo dojrzałości. Studia filozoficzne odbył w latach 1928-1931, a od roku 1934 do 1938 studia teologiczne.

Nowicjat rozpoczął 13 lipca 1927 roku i złożył śluby wieczyste 29 czerwca 1934 r. w Czerwińsku. Będąc na studiach należał do ZHP. Był również zastępcą kierownika Oratorium, pracując wśród młodzieży w dni świąteczne i w ciągu tygodnia.

Dnia 29 maja 1938 roku diakon Józef przyjął święcenia kapłańskie w Krakowie z rąk ks. bpa Stanisława Rosponda. Jako Salezjanin przynależał do Południowego Inspektoratu pw. św. Jacka w Krakowie.

Po święceniach Ks. Józef pełnił obowiązki wikariusza przy kościele MB Ostrobramskiej na Górnym Łyczakowie we Lwowie. Był tam kierownikiem młodzieży męskiej i katechetą w szkole żeńskiej im. Ziemorowicza. W 1939 r. prowadził jako kierownik kolonię letnią dzieci ze Lwowa nad Zbruczem.

Kiedy rozpoczęła się wojna we wrześniu 1939 r., groziło mu aresztowanie przez okupantów sowieckich. Dlatego z nakazu przełożonych wyjechał ze Lwowa do swoich rodziców w Annowie, k. Sokala. Nie na wiele to się zdało, gdyż dnia 10 lutego 1940 r. został wraz z rodziną wywieziony do Rosji. Wprawdzie mógłby uniknąć wywieżenia, ponieważ na stacji Lwówek sowiecki żołnierz, który konwojował transport, zauważywszy jakieś sanie bez woźnicy, kazał Księdzu Józefowi zabierać się z tymi saniami i jak najprędzej odjeżdżać (żołnierz myślał, że zawieruszonym woźnicą był Ksiądz Józef!). Nie chcąc opuszczać transportu Polaków bez kapłana, powiedział do konwojenta: "Ja także jestem zesłannik"!

Wraz z rodziną Ks. Józef został wywieziony do "posiołka" Jakodym, w Welkim Rejonie, archangielskiej "obłasti". Tam to pracował przy wyrębie lasów, na sianokosach i wykonywał inne prace leśne.

Podczas pobytu na zsyłce przyjaciele ze Lwowa przysłali mu wino w butelce z naklejką "ocet". Mógł przeto w święta przed wyjściem na robotę odprawić nocą Mszę św. W miejsce kielicha posługiwał się zwykłą szklanką.

Po ogłoszeniu tzw. "amnestii" zgłosił się do organizującego się wojska polskiego i został przyjęty 13 lutego 1942 r., jako kapelan, w Guzarze w Uzbekistanie. otrzymał przydział do 9 DP w Margielanie, ale w drodze nabawił się tyfusu. Od 17.4 - 22.7.1942 pracował w duszpasterstwie w Jangi Jul. 22 lipca 1942 otrzymał przydział do 6 DP i 17 sierpnia 1942 r. przez Krasnowodzk dostał się do Persji. Tu był kapelanem 3. Obozu Rodzinnego i pracował jako katecheta, a następnie w Isfahanie pełnił podobne obowiązki w sześciu szkołach. 3 lutego 1943 r. wraz z sierocińcem wyjechał do Oudtshoorn w Południowej Afryce. Po roku pracy jako katecheta i wychowawca, został odwołany do wojska w kwietniu 1944 roku.

Będąc kapelanem 2. batalionu 4 Brygady Wołyńskiej odbył całą kampanię wojenną. Do Wielkiej Brytanii przybył wraz ze swoim oddziałem we wrześniu 1946 roku.

Po przybyciu do Wielkiej Brytanii był kapelanem w obozach wojskowych i dla junaków w Tilshead, Midleroy, Hursley i Fargo. Od roku 1948 był duszpasterzem w obozie dla rodzin polskich w Keevil, koło Trowbridge. W 1956 roku po zamknięciu obozu przeniósł się do Trowbridge, gdzie osiedliła się większość rodaków. W 1960 roku zakupił i zorganizował Ośrodek Katolicki w Trowbridge, gdzie znajdują się: duża sala, klub parafialny i mieszkanie dla duszpasterza polskiego.

Za swoją wierną służbę w wojsku Ksiądz Józef otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami, Medal Wojska, Gwiazdę za wojnę 1939-45, oraz Gwiazdę

za Italię. Polskie władze emigracyjne nadały Księdzu Józefowi Złoty Krzyż Zasługi.

Dnia 9 marca 1991 r. Ks. Józef na własną prośbę przeszedł na emeryturę i w lipcu 1992 roku wyjechał na stałe do Polski, na zasłużony odpoczynek, gdzie zamieszkał w domu Księża Salezjanów w Lublinie.

Kilka miesięcy temu wybrał się odwiedzić swoich krewnych zamieszkałych w jego miejscowości rodzinnej, w Mirocinie, koło Przeworska. Tu w poniedziałek, dnia 12 sierpnia 1996 r. nagle zasłabł i zmarł ok. godz. 15.00. Msza św. rekwalna za śp. Ks. Józefa Czernieckiego została odprawiona w środę 14 sierpnia 1996 r. i ciało złożono do grobowca kapłanów na cmentarzu parafii pw. Niepokalanego Serca NMP w Mirocinie.

Duszpasterz Polski Zagranicą "B. 1997, nr 2 (203) 2271-273